

[Collet]

relse på tre forskellige måder. For det første kan man fastlægge udbyttet på samme niveau eller på et lavere niveau end året før. Den anden mulighed er, at udbyttet ikke må overstige 5 pct. af selskabets egenkapital. Den tredje mulighed er at fastlægge udbyttet, så det bliver lig med eller mindre end 6 pct. af den indbetalte aktie- eller indskudskapital.

Det andet afsnit vedrører reglerne for beregning af tantiemer og vederlag til bestyrelsen, til repræsentantskaber o. lign., og de ser således ud:

Dette maksimumsvederlag kan udregnes på to måder. Enten må de nævnte honorarer ikke overstige, hvad der betales året før, eller også må de maksimalt udgøre, hvad den pågældende person eller dennes forgænger oppebar i gennemsnit i de sidste 3 regnskabsår.

Ud over i de nævnte selskaber finder udbyttebegrænsningsreglerne anvendelse i alle andre erhvervsdrivende selskaber, dvs. foreninger med begrænset ansvar, realkreditinstitutter og sparekasser, andelselskaber, brugsforeninger, fonde og lignende selvejende institutioner.

Administrationen af bestemmelserne henlægges til aktieselskabsregisteret undtagen for forsikringsvirksomheder samt penge- og kreditinstitutter, hvor kontrollen henlægges til henholdsvis forsikringstilsynet og tilsynet med banker og sparekasser.

Det andet lovforslag, nemlig nr. L 13, stopper avancerne – eller groft sagt overskuddene – inden for industri, håndværk, handel og lignende virksomheder, også dem, der leverer tjeneste- og transportydelser, og også offentlige og koncessionerede virksomheder. Hovedindholdet i dette lovforslag er følgende:

De nævnte virksomheder må ikke forhøje deres avancer med mere end de omkostninger, der skyldes stigninger i lønninger, serviceydelser, offentlige takster og afgifter. Det gælder også øgede afskrivninger, øgede finansieringsomkostninger og øgede udgifter, der er en følge af lovbestemte krav, og også øgede udgifter ved tab på debitorer. Det er vigtigt i denne forbindelse at gøre opmærksom på, at lovforslaget gælder for både private og offentlige virksomheder.

Da lovforslaget i visse tilfælde kan ramme uheldigt, så beskæftigelse og produktion trues i de berørte virksomheder, åbner lovfors-

slaget ret vide muligheder for, at der under særlige omstændigheder kan gives dispensation fra lovens bestemmelser. Tilsyn med lovens overholdelse og administration af bestemmelserne om dispensationsadgang udøves af monopoltilsynet. Virksomheder under permanent tilsyn af forsikringstilsynet forbliver dog herunder, mens pengeinstitutternes forhold administreres ifølge det næste lovforslag, nemlig vedrørende ændring af lov om priser og avancer.

Det sidste lovforslag, nr. L 14, som skal behandles sammen med de to førstnævnte, er lovforslaget om ændring af lov om priser og avancer. Indholdet af lovforslaget er dels overførelse af kontrollen med pengeinstitutterne fra monopoltilsynet til tilsynet med banker og sparekasser. Forslaget gennemføres for at undgå unødige bureaukratiske nydannelser, idet en stor del af kontroloplysningerne i forvejen er til rådighed for tilsynet med banker og sparekasser.

Samtidig fastlægger lovforslaget tilsynets pligt til at gribe ind, såfremt det konstateres, at enkelte eller en helhed af bankers, sparekassers, andelskassers eller kreditinstitutters rentemarginaler, rentesatser, gebyrer, provisioner o. lign. udvikler sig i strid med regeringens indkomstpoltiske mål, nemlig de mål, der ligger til grund for den førnævnte lov om stop for avancer m.v.

Afslutningsvis skal jeg endnu en gang understrege, at disse tre lovforslag skal betragtes i sammenhæng med de samtidig fremsatte forslag til lovindgreb for det offentlige og private arbejdsmarked. De tre lovforslag kan isoleret set betragtes som mindre hensigtsmæssige set fra erhvervslivets synspunkt, men der er dog grund til at gøre opmærksom på de positive virkninger, der vil være for erhvervslivet af regeringens samtidig fremsatte løndæmpende lovforslag. Disse vil direkte forbedre erhvervslivets konkurrenceevne, og indirekte vil de medføre et for erhvervslivet stærkt nødvendigt rentefald. Begge disse forhold vil øge erhvervslivets rentabilitet og beskæftigelse. De tre lovforslag nødvendiggøres af den meget alvorlige økonomiske situation, som landet befinder sig i.

Det konservative folkeparti vil stille sig velvilligt ved udvalgsbehandlingen af de tre lovforslag.

Arne Christiansen (V):